

го нагла несподівана смерть і гроші пропали десь у когось. Всього найшлисямо 15 дол. 44 цент. в куфрі. а де решта? Потому через тое посуджують, що може гавда має гроші — а ніхто другий. Як і тепер може декто скаже, що Гавришіві гроші певно лишилися в гавди де був на борді. На тое самі гавдове повинні старатись знати, де їх бордінгери переходують гроші.

Михайло Бабій.

Зь Thorp, Wis.

Я глядав собі кавалоків землі я обійшов всю Вест-Вірджінію, и нїгде менї так не сподобалося, як тут, где я купив тепер. Дуже я задоволений моєю фармою и раджу и другим Русинам тут купувати. Все, що чоловік тут посїе або посадить, усе ся добре родить, и чоловікови не жалко своєї праці. Цього року бушель ячменю дав 20 бушлїв, жита — 20 бушлїв, пшениці — 16-18, овес так само; бушель картоплї дав 20 бушлїв. А рожня огородин: капуста, югорт, салата, цибуля, дыня, червона дыня, бураки, цукрові бураки — усе родить ся дуже добре, и усе можна продати за красну ціну.

Отже радив бы я вам, братя Русини, не наражати ся на смерть по тих майнах, а ити тут на фарми, як роблять Поляки. Тут можна з марними грошами купити собі фарму, а через нїх розвїзати тисячі загортати.

Отже, як бы котрий зь Русинів хотїв до насї приїхати, то най напередї пришле намї листа за який тиждень, а мы выїдемо на зустріч ему на діло.

Йосиф Костик.

Зь Пітсбург, Па.

Русини в Пітсбургу заложили руску „гросерню“. Початок тому зробили Із Костюк, Ів. Бабан, Гр. Сидор і Іван Пастарчак. Богато допоміг їм в цій справі і о. Стефанович, так що по недовгій часі „гросерня“ мала 21 спільників-членів. Але позаяк декотрі членів повибирались на інші плейзи, а декотрим дещо в тій справі було не до вподоби, то по нараді ухвалили, щоби хто-небудь оден увів на себе усю гросерню і потроха сплачував решта спільників, кому тільки належить. Це увів на себе Т. Кульчицкий і вже до кінця минулого року майже усім сплатив. Тепер та гросерня дуже добре розвивається ся, має багато „костюмерів“ і то не лише Русинів, але і чужинців. Але, як показує ця справа, на всіх Русинів Пітсбургу одна гросерня а мало. Аби тільки було ому, а то тут легко мож-аб було заложити еще — 3 рускі гросерні, і во-и моглиб добре стояти, о Русини тутешні дуже радо попирають рускі „биз-неси, особливо коли діло-ється ся чесно і совісно.

И. К.

Н. У. рудня пішов Іван Шербок, а повіту Лі-ий день, ли-ечір робити. „Балір“ експльо-рило его і Ан-отрий був „фа-и тим „балірі“. Тетер обоє лежать в шпиталі, и невідомо, чи выйдуть звідтам. Жаден з них не належав до жадної організації. Отою дорогою братя, нагадую вам, не забувайте на свою лиху годину і забезпечуйте себе вчасу в організації „Р. Н. Союз“. За 70 центів місячного, чоловік дістане в разі нещастя велику за-помощу.

Адам Праймер.

Chisholm, Minn.

Дня 9. Дец. 1905 похоронили ми свого краина Михайла Остафійчука. Хоронний походив з Почемира, повіту Товмач і полишив я краю жену і двоє дітей, а що похорон робив ся за колектовані гроші, тому подаю імена всіх жертвотелей, щоби кождий міг видіти, де поділись его гроші.

Іван Сенів 3 дол., Петро Буртик, Михайл Сенів, Іван Хрущ, Григорій Хрущ, Дмитро Сенів, Василь Сенів, Іван Круховский, Волод. Круховский, Теод. Круховский, Франц Круховский, Іван Пона, Петро Герула, Ів. Герула, Ів. Ходорский, Маріян Петров, Антон Jaskulowski, Jozef Szewieluk, Jan Greniuk, Michael Bartkow, всі по 2 долари, Стан. Кобинський, Мих. Клодичевський, Ів. Мергульський, Ник. Герула, Леон Круховский, Ів. Пастернак, Victor N., Skala Gerich, Frank Olinsky, Michael Swientun, Jan Matujaszek, Kaje-tan Smolkowski, Мих. Вікоброда, Мих. Сенів, Ник. Даниак, Федор Косяк, Ів. Олійник, Ник. Бондзяк, всі по 1 дол.; Василь Плішка, Юрій Семетковский, Ів. Гозаняч, Василь Гарадим, Ів. Войтал, Фик Кондрат, Василь Періг, Стефан Соква, Мих. Данилюк, Kazim. Smialkowski, Jan Filishowski, всі по 50 цент.; Лев Сенів 35 цент.; Петро Циган, Юрій Гудак, Мих. Господар, Андрей Гарадим, Андрей Барала, Ед. Рапавий, Юрій Данико, Мих. Косяк, Ів. Сенів, James Sina, всі по 25 цент.; Андрей Союка 20 цент.; Василь Лукач, Дмитро Лукаш, Федор Туринський по 10 цент.; готівка по Мих. Остафійчуку 240 дол. Разом 70.50 доларів. Коща похорону: погребник 63 дол., священник 10 дол., читане Псалтира 1 дол. Разом 74 дол. Бракує ще на похорон кошту похоронного 3.50 дол.

Склавлю сердечну подяку всім жертвотелям, котрі причинились своїми добровільними лептами і доплатами зробити похорон по християнському звичаю, як достоїть кождому честному Русинови. Покійний мав своїх грошей лише \$2 40, перед часом приїхав з Канади, перебув в Чісольм лише 3 тижні і робив всего 3 дні, а через те не мав часу пристати до Братства анї до „Союза“, і смерть хопила его несподівано. Тож еще раз дякую Вам: „Спаси Бог Вам“. Чужа земля, принявши тіло покійного Мих. Остафійчука, най буде ему пером.

Тепер прагадую всім тим, котрі ще не належать до

Братства анї до „Союза“, и подружески жили до недавна, то было собі посту-пити як честный чоловік: поговорити вь очі, не базграти по газетах“. Отож я так и робил, я говорив вже давно вь очі В. Гладикови и не писал вьтого по газетах и не зачіпал его перше! Но В. Гладик не дав менї спокою и вже больше як 7 місяців зачіпал мене и вь кождом числі „Правды“ описував мене, тож я был мушений боронитись и описати его хотий один раз.

Хто чого глядає, той найде. А. Шлянта, коли был председателем компанії „Правды“, то если ему чего потребно было (розумється вь бизнес), або коли ему заблагло ся, то приїхав до Нью-Йорку, а на митингу тойже компанії А. Шлянта поразовал собі за тое щось около 100 дол., но ком. приписала ему только 50 дол. шери до „Правды“. Я бы за тое ничого не споминал, бо и что менї до компанії „Правды“. Но я зачуваю, что компания хоче „Правду“ отпродати „Обществу Русских Братств“ на слѣдуючу конвенцію. Отож я яко член и урядник „О. Р. Б.“ перестерегаю завчасу всіх членов „О. Р. Б.“ и братства, щоби все братства на слѣдуючу конвенцію выбрали за делегатів людей справедливых, щоби не дали збаламутитись и не купили, як то кажуть, коту вь мішку, бо типографія (т. е. друкарня) „Правды“ коштує кілька соть долларів, а компаністи разують за тую саму типографію щось больше три тысяч дол. Но если все компаністи будут собі так приписовати шери, як приписовали А. Шлянтѣ, то вь коротком часѣ ком. поразуєт собі и на конвенцію готова буде сквати, що ей типографія коштує больше пять тысяч дол. и за тую суму буде хотїла спродати „О. Р. Б.“.

При конци Лешко Шлянта споминає, що „Урядники О. Р. Б. свою должність сполняють як найсовѣтнїйше“. Чи так? А чому то вы Шлянта затаили лист нашого тов., который был писанный на IV. гол. конвенцію? Чи така у вась должність и совѣтность? Если все такі урядники О. Р. Б. як вы Шлянта, то сїмь можно на всіх рукою махнути, бо вась необходимо справа народна а лишь своя кешеня и бизнес. Вы г. Шлянта подобны тому циганови, що господарю коня украв, а коли его зямали, то онь сказал, що онь тому не винен, бо конь зь нимь утїк.

Яковь Кода.

Каждый чоловік который прочитає его лист вь увагою, той познає зараз, яка честь и який характер у А. Шлянты. Чоловік, который має хотий трохи чести, не буде писати подобного рода листа до нїкого. А. Шлянты честь и характер найлучше знают Мейфїлдчане, бо онь завсе робить роздорь помеж ними. Як не може збунтувати людей вь Мейфїлдѣ противь священника, то бунтує противь дяка, а роздорь робить завсе. На Мейфїлдѣ, если священник хоче быти на широкїх, то має позичити Шлянтови гроши, але не смїє потому ихь выправляти оть него, бо Шлянта буде бунтував людей.

А. Шлянта зробил так зь о. Обухевичем, еще вь той часѣ, коли о. Обухевичь малъ парафію на Мейфїлдѣ: А. Шлянта пише: „Коли маєте особисте непорозумєньє зь г. В. Гладиком, съ которим вы так вь тїснои звязи

Пісня

Сиду неразъ коло стола тай ду... Чи ся маю тут женати, чи ити до краю, Как думая, тай думая и часѣ менѣ скодить Зь жадной думки менѣ нїяк не выходить. Женивь быль ся вь Америцѣ — ту але газдувати, Бо потому буде больше вь головѣ суятя, Треба буде заразъ гавзу и граты купати, Щоби дашто зь жїнковь можна больше заробити. Треба буде ся потому всегда суятати, Угая и дрова кождый мѣсяц то мусить купати. Треба буде штапувати коли жїнка хора, Треба телефонувати по сана доктора, Мусить шифту опустити, доктора платити, Мусить ся еще до того дома наробити. Як ти жїнка захорует, мусить раньше встат, Заразъ вь печь запалити, хлопівь позваняти, До динерки треба хлопамъ хлїба накраяти, Як имь хлїба не накраешь — будуть ся гнївати. Мусишь усе сварити и тепле имь дати, А як подуть до работы, мусить мати граты, Мусишь лїжка постелити, гавзѣ позамїтати, Вїкна чисто повтирати, нецѣ опудовати. Прийшовь бучеръ — дасельняка, треба масъ взяти И на ново треба вь печь зась розпаловати. Вь о платїй вже готове мусить вшитко быти, Бо о пятїй хлопъ прийдуть треба воды дати. Бо ся кождый водѣ пороку хоче умывати. Треба вшиткимъ плечѣ мити, ручникъ бїлий дати, И за ними вшитку воду на двірѣ выносити. Як ся все поумывали, треба вечерати. По вечерѣ знова треба помивати граты. О десятїй даяк скїнчить, вѣ вь лїжку спати, Буде треба завтра рано повь пятїй вставати. Як бы пришло ще до того хусты вырайбати То на певно, щоби нїяк не мѣгь рады дати. Тож не бийте мужѣ жїнки — они не дармуют Ино як такъ все пороблять якъ я опишю. Подумайте собі люде що то за суята, На томъ не такъ щоби заробивь, але ще е втрата, Виджу тутка зь другихь людей що ся поженили То не такъ щоби заробили — еще потратили, Бо неодень изъ дївчиновь красновь оженив ся, Як зачавь вонь газдувати тяжко засмутив ся, Коли купивь собі граты було хлопівь много До мѣсяца зостало ся лишь двоух безь одного, Панѣ Annie або Магу не хочуть робити, Бо имь лїьше у Нью-Йорку у жиди служити. Як вонь видѣть, що изъ жїнковь не можь газдувати Стративь двайцять пять долларів вь такъ продавь граты. Бо хто хоче хлопівь мати, мусить працювати, Бжожь жїнка лемь хотїла музыка справляти. Она свого мужа небарзъ чогось любовала Зь другимъ булабь заразъ втїкла, кобы грошѣ вкрала. Она хтїла уживати вселякихъ розкошівь, Але мужь еї сковавь добре передь нею грошѣ. Якъ вже продавь свои граты, мусь на бордѣ быти И за себе и за жїнку мусить все платити. Зь подловь жїнковь невартає анѣ мѣсяц жити, Бо не годенъ зь нею тутка цента заробити, А має ся зь планновь жїнковь тутка оженити, То волиять ся аж до смерти кавалеромъ быти. Ой пошевь бы я до краю — видѣти родичѣв Заразъ менѣ тамъ зависять карабїт на плечѣ, А при вїйску таке право що мусить слухати, Крикне „нїдеръ“, сейчасѣ треба на землю лягати. А теперь я свою пісню отимѣ закончаю: Порадьте ми люде добрі що робити маю, И прошу вась дуже красно о тїй всѣй пригодѣ Надрукуйте у газетѣ, у рускѣй „Свободѣ“.

Оршодѣ, Па.

Романъ Грєса.

Читайте, що каже Др̃ Ландєс̃:

Я маю найбільшу практику вь Сполученыхъ Державахъ, Канадѣ, Мексикѣ и Полудневѣй Америцѣ.

Через 20 лѣтъ я лїчиль Але сли можешь бути вы-лїченый, я тебе вылїчу. Лїчу лишь мужинь. Що небудь тобѣ дїлаєт Але и вылїчу ихь. скажи або напиши менѣ. Вылїчу кождый випадокъ. Хоробы нїхура и нїчохъ до якого ся возмю. Хоробы крови и нїчохъ. Если е не до вылїченя не беру ся до него. Утрата кїяетси. Сан не можешь бути вылї-ченый, скажу тобѣ во-лїчу безь болю, не надер-тєрто. жує водѣ працѣ.

Що року лїчу тысячѣ людей.

Роблю сотки операцій що мѣсяця.

Вылїчу тя дома, сли не можешь прїйти до мене.

Памятай: Порада особиста або листовна даромъ.

Оли еси хорый зайди або напиши до

DR. LEONARD LANDES,

140 E. 22nd St., New York, N. Y.

ФАРМА НА ПРОДАЖ!

Мас 40 акрів, великий дім і стодолу 70 сіл доку. Під ділою стодолою є стайня на верови і коні. Великий сад. Ціна \$1,400 долларів. 160 акрів ліса по \$6.00 акер. Адрес: Grant Keesler, Lake Aerial, Pa.

The Double Christmas

"All! All!" tolled the bells mournfully, for sorrow had fallen upon the town of Moralia-on-the-Goodland-River and all the inhabitants thereof. There was to be no Christmas that year! The children of Moralia draped the windows in black, but the unfeeling mothers, seeing in the drapery the ruins of their best silk gowns, removed it and led the culprits away to that well known and much dreaded chamber of torture with which each house was supplied, in accordance with the decree of the wise and good mayor of Moralia, an apartment known familiarly to all the townsfolk as the spanking room.

And the cause of this gloom? These are the awful facts: Never before within the memory of man had a child of Moralia been known to do a naughty deed. But now it seemed that a curse had fallen upon the town. For the last month the children had led a most shocking life and had done the very naughtiest things that one can think of. They refused to rise from bed before 8 o'clock, they spoke at the table, and they even contradicted their eld-

erly one-millionth of the book had been read. His voice grew lower and lower, drowsier and drowsier, ending in a snore heard only by the mice behind the town hall clock. And the Christmas still lay in the town hall safe!

When they awoke, the sun was peeping through the window bars, but it was not Christmas day; it was only the day after Christmas, and they went home sorrowfully.

Thus a whole year passed by. Now, the mayor had decreed that search in the library could take place only on Christmas eve. And now the next Christmas that ought to be was coming. They must not lose this also. So Christmas eve they went to the town hall, took down the "Annals" and began again. One by one they fell asleep, all but Gertrude, the naughtiest girl in Moralia. She must succeed, for it was mainly her fault that they had been punished. So she read on, glancing at the title of each page. She read through 90,000,003 pages. When she turned she found two leaves stuck together. Her heart beat violently, and with trembling fingers she tore them

THE TREE JUMPED WITH A GRIM CHUCKLE

hidden aunts were shocked; they were grieved; the mayor called a conference of the others of Moralia.

"Something must be done," cried he, "to stop this frightful degeneration of morality of Moralia! If you do not get matters in hand, I will!" The poor others shook with fear at his thundering voice and tearfully wended their way homeward to plead with the children. They told them of the ancient traditions of Moralia-on-the-Goodland-River never in all the history of their town had a child been naughty and now the good conduct of the children of Moralia had been an example to all the world. Surely they would not disgrace the town by continuing in their wicked ways. But, alas, the curse was on them. They would not listen. The mothers waited in fear and trembling for the mayor's awful decree.

Next morning their suspense was ended. Little pages in blue and silver in about the town carrying the mayor's proclamation and blowing their trumpets.

"Yes! Oyes! All ye wicked children of Moralia, the most mighty and venerable mayor of Moralia-on-the-Goodland-River decrees that there shall be no Christmas for the next five years!"

At first the children seemed amazed, but soon their mothers saw them plotting and planning to escape the punishment. They had a tree cut down taken to the town playground; then they began to trim it; but, lo, as soon they touched it back the tree jumped with a grim chuckle. The children were terrified, and things began to look very indeed. The next day, instead of being Christmas and tomorrow, it would be the day after tomorrow, for the mayor had locked up the Christmas in the town hall safe. What should they do?

At last, when twilight was deepening, they sent their mothers to the town to plead for them. The mayor, who was really kind hearted, though he was filled with pity at sight of their tear stained faces. He tried to find a means of removing the punishment without sacrificing his dignity, but he hit upon one. "If any child," he said, "can find in the 'Annals of the town of Moralia' an account of one naughty action I will remove the punishment."

Soon as the children heard the news they rushed to the town and seized the "Annals." Each read until she fell asleep, when would take her place, and so were 90,000,003 pages. The first fifty pages, all about news of little Patience Prince wedded through, the first Mr. wedded, and the next child wedded. Thus the task went on. The last boy's turn came, only

apart. There, on the ninety million and sixth page, a heavy black margin caught her eye. She began to read. The tale was of naughty little Priscilla, who when her mother had sent her to bed at 8 o'clock had stumped her foot and refused to go.

Quick as a flash Gertrude awakened the others and seized the book, and away they all rushed to the mayor's bedroom door. They broke it in, pulled the mayor out of bed and poured cold water down his neck to awaken him. At first he was wrathful, but on hearing their tale he rushed to the safe as fast as his weight would allow, unlocked it, took out both of the Christmas and handed them to the children.

So that year they had a double Christmas, and it was the very merriest that had ever been known in all the history of Moralia-on-the-Goodland-River. —New York Tribune.

Old Nuts to Crack.

If a lot of wild animals make a zoo, what do six make? A noise.

What goes round a nation? A goat.

What looks most like a half cheese? The other half.

Why did the board walk? Because the elevator road (rode).

What goes round and round and never touches sky or ground? Hands of a clock.

What has eyes but sees not? Potatoes.

What has mouth, but tastes not? River.

A Trick With Paper.

Hold your hand in a horizontal position, palm downward. Place a piece of paper about two inches square directly under and against the crack between the first and middle fingers and blow through that crack. Instead of flying away, the piece of paper will cling to your hand without support. This is because the current of air carries away some of the air between the paper and your hand, and the force of the outside air pressing on the paper makes it stick to the hand.

True Politeness.

True politeness is perfect ease and freedom. It simply consists in treating others just as you love to be treated yourself.

Morning and Evening.

7:30 A. M.

I am so sleepy, please go away!
I want to sleep the livelong day.
I don't like to dress, I hate to dress;
I don't want breakfast now, I guess.
I wish that school was buried deep—
Oh, do go away and let me sleep!

7:30 P. M.

Why, mother, it's hardly dark.
I cannot go to bed by day.
I want to run out in the park
And hear the band begin to play.
I'm getting hungry, too, again;
I'm sleepy not a bit.
Oh, mother, let me be wide awake!
Let me stay in the house to-day!

СМЫШЛЕ.

По великих мѣстахъ бувають капелѣ циганьскій, котрий пригравать панамъ по реставраціяхъ. Водѣ часу до часу ходять циганъ зъ такою межи гостями и збирає датки на таду. Але що циганъ то злодѣй и длатого потягає вишкомъ грошки зъ тацы до власной кишень. Але я на тоє найшла циганьска голова способъ. Якій? Ото дають тому, що иде зъ такою на квесту въ одну руку держать живую муху въ кулацѣ. Коли вертає дивлять ся чи є муха. Кулака не може отворити, бо муха утѣкла и не може другою рукою пупнути до тарелл!...

— Чи то правда, що твої муж померъ?
— На жаль, умеръ, нехай ему Господь дасть вѣчный покой...
— Такъ, такъ, при тобѣ вонъ спокою не мавъ нѣ хвилины...

— Я радъ бы знати, скільки ты сѣна маєшь въ своей ленетѣ?
— На всякій случай не такъ богато, чтобы тобѣ старчаю на оденъ снѣданокъ!

Хочете довідати ся як у старім краю?

Заплатить собі газету

„Громадський Голос“

який виходить 2 рази тижнево, стоить щиро за правами робучих людей, а коштує всего 2 і пів долара на рік.

„Громадським Голосом“ буде писати: Іван Франко, Лесь Мартович, В. Будзівновський, Мих. Яцків і др.

Гроші шліть так:

[Адміністрація „Громадського Голосу“ у Львові Austria—Galicia.

фармы, фармы!

Если хотите
забезпечити свою будучність
купуйте фармы въ Алябамѣ,

где зимы нема,
где воздухъ легкий и вода здорова.

Тамъ родить ся все, що лишъ єъ землю вложите.

Найвысша температура въ лѣтѣ не досягне 95 степенѣвъ, ночи холоднѣ.

Хочете въ шастю свои лѣта прожити и дѣтямъ своимъ оставити красныя мѣстоки, роздумайте и пишѣть о дальшій поясненія.

Оранже, пичесы, картофля, винницѣ приносятъ великій грошѣ.

Акеръ 20 долларѣвъ

на малій силаты безъ проценту

На жадає дальшій поясненія зашле Вамъ

M. J. Tylavsky,

Charleroi, Pa.

Посилайте грошѣ

Не забувайте на Вашій родины
въ Старомъ краю.

Посилайте грошѣ Вашимъ родинамъ до краю
лишь черезъ рускихъ агентѣвъ, а нѣколи
черезъ чужинцѣвъ.

На що спомогати другихъ рускимъ грошемъ?!

Если въ мѣсци де мешкаете нема руского агента,
то пошлѣть грошѣ черезъ „Свободу“.

Мы пошлемо Вашій грошѣ до краю за такую саму
цѣну, що ти жидовскій, словацкій, польскій, словомъ,
чужій агенты въ Нью Йорку чи деінде,
черезъ котрыхъ вы до сего часу грошѣ посилали.

Грошей не задержуемо а высылаемо ихъ до краю
сейчасъ, такъ что грошѣ доходятъ на мѣсци
призначенія въ протягу 12 днѣвъ.

Адресуйте такъ:

Svoboda,
Box 353, Scranton, Pa.

Першій Рускій Баннь въ Маягара Фолсѣ, Н. Й.

Высилає грошѣ до вѣсѣхъ частей свѣта скоро, тано и безпечно.

Спродас шифарты на найлѣпшій корабельный линіи такъ до краю яєъ и зъ краю.

Залагоджує всякія справы спадковій и войсковій тутъ и въ краю.

Принимаетъ грошѣ канадскій за цѣну американьску.

Спродас лоты и домы.

Підпирайте своего!

Петро Шевчинъ, банниръ

1223 E. Falls Str., Niagara Falls, N. Y.

Книжка Рахункова

Ся книжка потрібна кождому рускому робѣтничкови, фермерови и бизнесменови.

Цѣна 50 центѣвъ.

Адресъ: CZYTALNIA,

BOX 353, SCRANTON, PA.

Важне для Братетвъ!

Коже братство повинно мати порядній книжки братскій, въ котрыхъ бы було усе докладно записано, инакше виходить толькѣ баламута, помылки и сварѣ, черезъ що неразъ члены навѣтъ выстунають зъ братства.

Щобы сему лиху зарадити, выдала „Свобода“ Головну Книгу для братетвъ. Въ книжцѣ тобѣ є на всьо рубрики. Є рубрика на имя и прозвище члена, на те коли вонъ вступивъ до братетва, коли до Союзу, скільки має лѣтъ, женатый чи самѣтний, за кого здавъ посмертне и т. п. Крімъ того є умисній рубрички на те коли членъ заплативъ вступне до братетва а коли до Союзу, чи має заплачену вѣдзнаку, шапку, поясъ, статуты, грамоту, книжку платничу и такі инші рѣчи. Дальше въ тої книжцѣ є зроблений рубрики на мѣсячній и другій залежитости до братетва и до Союзу, мѣсце на всякій уваги, якъ примѣромъ, скільки голи взявъ запомоги, яку має заплатити кару и таке инше. Книжка ся показує такъ же скільки хто довженъ зъ одного року на другій до братетва або до Союзу. Книжка зроблена такъ, що въ неї кождѣ хвилѣ зовсімъ ясно познати якъ котрий членъ стоить въ братетвѣ и Союзѣ и проте жадна змылка тутъ неможлива. Книжка надрукована на грубомъ паперѣ, такѣмъ якъ уживаєсь на документахъ, шита руками, оправлена въ дуже тверду оправу, покриту сильнимъ полотномъ, роги и хребетъ має шкѣряній. Всѣ сторони нумеровані а на початку книжки є index де треба записати на якѣй сторонѣ котрий членъ є, тобы его легко можна було знайти. Кождый членъ має въ тої книжцѣ одну сторону, яка выстарчає на 4 роки.

Цѣна книжки зъ пересилкою така:

Книжка на 100 сторѣвъ друку \$2.00; на 152 сторѣвъ \$2.50; на 200 сторѣвъ \$3.00; на 252 сторѣвъ \$3.50; на 300 сторѣвъ \$4.00. На жадає можемо зробити и большу книжку.

Если бы котре братство желало собѣ мати такую книжку, зволить надѣслати відповідну суму грошей на адресу:

SVOBODA, Box 353, Scranton, Pa.

Лишь 5 центѣвъ

коштує одна парафіяльна книжочка!

Таку книжочку повиненъ мати кождый чоловікъ до якої церкви вонъ не належавъ бы, бо тодѣ зможе мати вписану кожду жертву и колекту яку давъ въ свою церковь.

	долларѣвъ	центѣвъ
Вислѣзъ за минувшій рікъ.		
Масъ заплатити въ роцѣ 190...		
Разомъ довженъ заплатити		

Плативъ колекты въ 19... роцѣ.			
Въ мѣсяцѣ	долар.	цент.	Потверждено
Сѣчню			
Лютѣмъ			
Марцю			
Апрѣлю			
Мѣю			
Юнію			
Юлію			
Августѣ			
Сентябрѣ			
Октябрѣ			
Новембрѣ			
Децембрѣ			
Заплативъ всего			
Масъ заплатити			
Остатъ валанъ			

Така книжочка є добра на девять роковъ и і сильну полотняну оправу. Менче якъ 100 наразъ продаемо. Грошѣ посилати впередъ на адресу:

Svoboda, Box 353, Scranton, Pa.

